TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2010 m. gruodžio 22 d.*

Byloje C-517/09

dėl *Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel* (Belgija) 2009 m. gruodžio 3 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2009 m. gruodžio 11 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

RTL Belgium SA, buvusi *TVi SA*,

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Arabadjiev, teisėjai A. Rosas ir P. Lindh (pranešėja),

* Proceso kalba: prancūzų.

generalinė advokatė J. Kokott,
posėdžio sekretorius M.-A. Gaudissart, skyriaus vadovas,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2010 m. lapkričio 9 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *RTL Belgium SA*, buvusios *TVi SA*, atstovaujamos advokatų F. Tulkens ir S. Seys,

— CLT-UFA, atstovaujamos advokato G. de Foestraets,

— Belgijos vyriausybės, atstovaujamos M. Jacobs, padedamos advokato A. Feyt,

— Liuksemburgo vyriausybės, atstovaujamos C. Schiltz, padedamo advokato P. Kinsch,

— Europos Komisijos, atstovaujamos C. Vrignon ir E. Montaguti,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinės advokatės nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1989 m. spalio 3 d. Tarybos direktyvos 89/552/EEB dėl valstybių narių įstatymuose ir kituose teisės aktuose išdėstytų nuostatų, susijusių su televizijos programų transliavimu, derinimo (vadinamoji Audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų direktyva) (OL L 298, p. 23; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 224), iš dalies pakeistos 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/65/EB (OL L 332, p. 27, toliau – Direktyva 89/552), 1 straipsnio c punkto išaiškinimo.

2 Šį prašymą pateikė Belgijos prancūzų bendruomenės *Collège d'autorisation et de contrôle du Conseil supérieur de l'audiovisuel* (Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija) nagrinėdama bylą, susijusią su *RTL Belgium SA* (toliau – bendrovė *RTL Belgium*), kuri įtariama pažeidus nacionalinės teisės aktus dėl teleparduotuvių.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisės aktai

3 Direktyvos 89/552 1 straipsnio c ir d punktuose pateikiamos šios apibrėžtys:

„c) redakcinė atsakomybė – veiksminga kontrolė tiek atrenkant programas, tiek ir jas išdėstant chronologine tvarka televizijos programų transliavimo atveju, ar pateikiant kataloge užsakomųjų audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų teikimo atveju. Redakcinė atsakomybė nebūtinai reiškia pagal nacionalinę teisę numatomą teisinę atsakomybę už teikiamų paslaugų turinį;

d) žiniasklaidos paslaugų teikėjas – fizinis ar juridinis asmuo, kuris prisiima redakcinę atsakomybę už audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos turinio parinkimą ir sprendžia, kokia tvarka jis organizuojamas.“

4 Šios direktyvos 2 straipsnio 1 dalyje, 2 dalies a punkte ir 3 dalies a ir b punktuose nurodyta:

„1. Kiekviena valstybė narė užtikrina, kad visos jos jurisdikcijai priklausančių žiniasklaidos paslaugų teikėjų perduodamos audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos atitiktų visuomenei skirtoms audiovizualinės žiniasklaidos paslaugoms toje valstybėje narėje taikomas teisės sistemos taisykles.

2. Šioje direktyvoje valstybės narės jurisdikcijai priklausantys žiniasklaidos paslaugų teikėjai yra:

a) tie, kurie įsisteigę toje valstybėje narėje pagal 3 dalį <…>

<…>

3. Šioje direktyvoje žiniasklaidos paslaugų teikėjas yra laikomas įsisteigusiu valstybėje narėje tokiais atvejais:

a) žiniasklaidos paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė yra toje valstybėje narėje ir redakciniai sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų yra priimami toje valstybėje narėje;

b) kai žiniasklaidos paslaugų teikėjo pagrindinė buveinė yra vienoje valstybėje narėje, o redakciniai sprendimai dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų yra priimami kitoje valstybėje narėje, jis yra laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje žymi jo audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų veikla užsiimančių darbuotojų dalis vykdo veiklą. Jei žymi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų veikla užsiimančių darbuotojų dalis vykdo veiklą abiejose valstybėse narėse, tai žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje yra jo pagrindinė buveinė. Jei žymi audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų veikla užsiimančių darbuotojų dalis nevykdo veiklos nė vienoje iš tų valstybių narių, žiniasklaidos paslaugų teikėjas laikomas įsisteigusiu toje valstybėje narėje, kurioje jis pradėjo savo veiklą laikydamasis tos valstybės narės teisės, jeigu jis palaiko nuolatinius ir veiksmingus ekonominius ryšius su ta valstybe nare.“

Nacionalinės teisės aktai

5 Konsoliduotas dekretas dėl audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos (toliau – dekretas) buvo paskelbtas 2009 m. liepos 24 d. *Moniteur belge*.

6 Dekreto 1 straipsnio 16, 46 ir 57 punktuose pateikiamos šios apibrėžtys:

„16) Paslaugų rengėjas: fizinis ar juridinis asmuo, prisiimantis redakcinę atsakomybę už audiovizualinės žiniasklaidos paslaugos turinio pasirinkimą ir nustatantis, kaip jis rengiamas;

<...>

46) Redakcinė atsakomybė: veiksminga kontrolė tiek atsirenkant programas, tiek jas išdėstant chronologine tvarka linijinių paslaugų atveju ar pateikiant kataloge – nelinijinių paslaugų atveju;

<...>

57) teleparduotuvė: kaip programa ar reklama transliuojami tiesioginiai visuomenei skirti pasiūlymai už atlygį įsigyti prekių ar naudotis paslaugomis, tarp jų ir pasiūlymai įsigyti nekilnojamojo turto, teisių ar įsipareigojimų."

7 Pagal dekreto 2 straipsnio 3 dalį:

„Prancūzų bendruomenės jurisdikcijai priklauso visi paslaugų rengėjai:

1) įsisteigę prancūzų kalbos regione;

2) įsisteigę dvikalbiame Briuselio–sostinės regione ir kurių veikla turi būti išimtinai susieta su prancūzų bendruomene.“

8 Dekreto 31 straipsnio 6 dalyje įtvirtinta:

„<...> teleparduotuvės laidų transliavimo trukmę nustato vyriausybė ir ji negali viršyti 3 valandų per dieną, įskaitant kartojimą.“

9 Dekreto 133 straipsnyje nurodyta:

„Steigiama Belgijos prancūzų bendruomenės Aukščiausioji transliuotojų taryba, kuri yra juridinį statusą turinti nepriklausoma administracinės valdžios institucija, įgaliota reguliuoti audiovizualinį sektorių prancūzų bendruomenėje <…>“

10 Dekreto 134 straipsnyje numatyta, kad Aukščiausiąją transliuotojų tarybą sudaro dvi kolegijos, t. y. *Collège d'avis* (Patariamoji kolegija) ir *Collège d'autorisation et de contrôle* (Leidimų ir kontrolės kolegija), Tarnyba ir Tyrimų biuras.

11 Pagal dekreto 136 straipsnio 1 dalį Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegijos užduotis, be kita ko, yra:

„1) registruoti paslaugų rengėjų deklaracijas ir suteikti leidimus kai kuriems paslaugų rengėjams, išskyrus vietines televizijas ir [Belgijos prancūzų bendruomenės Belgijos radiją ir televiziją];

2) suteikti leidimą naudotis radijo dažniais;

<…>

12) nustatyti bet kokį įstatymų, dekretų ir nutarimų audiovizualinėje srityje pažeidimą ir įsipareigojimų pagal prancūzų bendruomenės ir paslaugų rengėjo ar tiekėjo sudarytą susitarimą, pagal [Belgijos prancūzų bendruomenės Belgijos radijo ir televizijos] administravimo sutartį, pagal vyriausybės ir kiekvienos vietinių televizijų sudarytą susitarimą bei įsipareigojimų, prisiimtų atsakant į paskelbtus šiame dekrete numatytus konkursus, neįvykdymą."

12 Dekreto 139 straipsnio 1 dalyje nurodyta Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegijos sudėtis. Pagal šį straipsnį:

„Be 142 straipsnio 1 dalyje nurodytų [keturių] Tarnybos narių, Leidimų ir kontrolės kolegiją sudaro šeši nariai. Jų kadencijos trukmė yra ketveri metai ir ji gali būti atnaujinta. <…>

Nepažeidžiant 142 straipsnio 1 dalies nuostatų dešimt narių skiriami laikantis 1973 m. liepos 16 d. Įstatymo, kuriuo užtikrinama ideologinių ir filosofinių tendencijų apsauga, 9 straipsnio. Tris iš pirmesnėje pastraipoje nurodytų šešių narių skiria prancūzų bendruomenės parlamentas. Prancūzų bendruomenės parlamentui paskyrus pirmuosius tris narius, kolegijos sudėti turi papildyti vyriausybė.

Leidimų ir kontrolės kolegijos nariai renkami iš žinomų dėl savo kompetencijos teisės, audiovizualinėje ir komunikacijų srityse asmenų.

<…>“

13 Pagal dekreto 140 straipsnio 1 dalį Aukščiausioji transliuotojų taryba, kurią sudaro pirmininkas ir pirmasis, antrasis bei trečiasis minėtos tarybos pirmininko pavaduotojai, atstovauja Transliuotojų tarybai teisme ir trečiųjų asmenų atžvilgiu. Pagal to paties straipsnio 3 dalį Tarnyba įdarbina Aukščiausiosios transliuotojų tarybos personalą. Visų pirma jis įdarbina patarėjus ir Tyrimų biuro atstovus, atsižvelgdamas į Tyrimų biuro sekretoriaus nuomonę.

14 Pagal dekreto 142 straipsnio 1 dalį keturis Tarnybos narius skiria vyriausybė.

15 Pagal dekreto 143 straipsnį Tyrimų biuras gauna Aukščiausiajai transliuotojų tarybai adresuotus skundus ir nagrinėja bylas. Jis taip pat gali tyrimą pradėti savo iniciatyva. Be to, šiame straipsnyje įtvirtinta, jog Tyrimų biurui vadovauja Tarnybai pavaldus Tyrimų biuro sekretorius.

16 Dekreto 161 straipsnyje įtvirtintos procedūrinės taisyklės, kurių turi laikytis Aukščiausiosios transliuotojų tarybos tyrimų biuras bei Leidimų ir kontrolės kolegija nagrinėdami skundus ar faktines aplinkybes, kurios galėtų sudaryti įstatymų, dekretų ir nutarimų audiovizualinėje srityje pažeidimus. Konkrečiai kalbant, jo 1 dalyje numatyta:

„<…> Tyrimų biuras pradeda tyrimą ir priima sprendimą dėl skundo priimtinumo.

Jei skundas priimtinas, Tyrimų biuras imasi tyrimo. Jis gali nuspręsti nenagrinėti skundo.

<…>

Leidimų ir kontrolės kolegija gali atšaukti Tyrimų biuro priimtus sprendimus dėl skundo nepriimtinumo ar atsisakymo juos nagrinėti.

Leidimų ir kontrolės kolegijai perduodama tyrimo atskaita. <...>“

17 Pagal 161 straipsnio 2–4 dalis Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija pažeidėjui perduoda savo reikalavimus ir tyrimo ataskaitą, o šis turi vieno mėnesio terminą susipažinti su bylos medžiaga ir pateikti rašytines pastabas. Pažeidėjas kviečiamas atvykti posėdį. Minėta kolegija gali išklausyti visus asmenis, kurie gali pateikti naudingos informacijos bylai. Ji priima motyvuotą sprendimą per 60 dienų nuo žodinės proceso dalies pabaigos.

Pagrindinės bylos aplinkybės ir prejudicinis klausimas

18 2009 m. spalio 8 d. Aukščiausiosios transliuotojų tarybos Tyrimų biuras gavo televizijos žiūrovės skundą, kuriame tvirtinama, jog prieš kelias dienas transliuotojas *RTL Belgium* 7 valandas tą pačią dieną transliavo teleparduotuvės programą, kai teisėtas tokių laidų laikas yra 3 valandos.

19 Įsitikinęs, kad leidžiamas laikas buvo viršytas, Tyrimų biuras išsiuntė Belgijoje įsteigtai bendrovei *RTL Belgium* laišką, prašydamas, kad ši tai pakomentuotų.

20 Ši bendrovė atsakė mananti, jog Tyrimų biuras neturi kompetencijos atlikti su ja susijusio tyrimo, nes *RTL Belgium* paslaugą teikė ne ji, bet Liuksemburge įsteigta jos patronuojanti bendrovė CLT-UFA.

21 Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegijai kilo klausimas, kurios – Belgijos ar Liuksemburgo – valdžios institucijos yra kompetentingos kontroliuoti *RTL Belgium* paslaugos teikimą. Jeigu, kaip tvirtina Tyrimų biuras, *RTL Belgium* paslaugos teikėjas yra bendrovė *RTL Belgium*, šios kolegijos nuomone, kompetencija

priklauso jai, nes šios bendrovės buveinė yra Belgijoje ir būtent šioje valstybėje, Tyrimų biuro teigimu, priimami redakciniai sprendimai.

22 Sprendime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikiama tokia informacija apie bendrovę *RTL Belgium* ir jos patronuojančią bendrovę CLT-UFA.

23 Bendrovė *RTL Belgium* gavo kelis Belgijos valdžios institucijų leidimus rengti televizijos programų transliavimo paslaugas, visų pirma nuo 1987 m. – *RTL Belgium* paslaugą. Paskutinio šiai paslaugai suteikto leidimo galiojimas baigėsi 2005 m. gruodžio 31 dieną. Bendrovė *RTL Belgium* neprašė jo atnaujinti motyvuodama tuo, kad nagrinėjamą paslaugą nuo šiol teikia CLT-UFA iš Liuksemburgo.

24 Ši bendrovė, šiuo metu turinti 66 % bendrovės *RTL Belgium* akcijų, nuo 1995 m. turi Liuksemburgo valdžios institucijų koncesiją tai pačiai paslaugai.

25 2006 m. lapkričio 29 d. sprendimu Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija nusprendė, kad bendrovė *RTL Belgium* savo parengtas paslaugas, visų pirma *RTL Belgium* paslaugą, teikė be leidimo, vadinasi, pažeisdama Belgijos teisės aktus dėl transliavimo, ir skyrė jai 500 000 eurų baudą. Bendrovė *RTL Belgium* dėl šio sprendimo panaikinimo pateikė ieškinį *Conseil d'État* (Valstybės taryba) (Belgija), o ši 2009 m. sausio 15 d. sprendimu jį pripažino pagrįstu ir panaikino minėtą sprendimą.

26 Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija teigia, kad šiame sprendime Valstybės taryba nusprendė, jog dvigubo leidimo situacija, galiojusi iki

2005 m., prieštarauja taisyklei, kad tik viena valstybė narė turi kompetenciją televizijos transliuotojo atžvilgiu, ir gali trukdyti laisvam paslaugų judėjimui Europos Sąjungoje. Tokiomis aplinkybėmis Valstybės taryba padarė išvadą, jog nėra reikšmingas klausimas, kas – CLT-UFA ar bendrovė *RTL Belgium* – yra paslaugos rengėja, vartojant dekrete nurodytas sąvokas, ar paslaugos teikėja, vartojant Direktyvoje 89/552 nustatytas sąvokas.

27 Tačiau Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija mano, jog nagrinėjant pagrindinę bylą šis klausimas yra svarbus, atsižvelgiant į nuo 2009 m. Belgijoje taikomą naują teisinį pagrindą, kurį sudaro, pirma, dekretas ir, antra, Belgijos Karalystės ir Liuksemburgo Didžiosios Hercogystės sudarytas bendradarbiavimo protokolas.

28 Dekretas įsigaliojo 2009 m. kovo 28 dieną. Jame visų pirma įtvirtinta nauja sąvokos „redakcinė atsakomybė“ apibrėžtis.

29 Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija mano esanti teismas, kaip jis suprantamas pagal SESV 267 straipsnį, ir todėl galinti kreiptis į Teisingumo Teismą su prašymu priimti prejudicinį sprendimą. Ji ne tik pagal teisės aktus laikoma nepriklausoma administracine institucija, bet ir atitinka Teisingumo Teismo nustatytus kriterijus, apibūdinančius teismą, kaip jis suprantamas pagal šį straipsnį.

30 Šiomis aplinkybėmis Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija nusprendė pateikti Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

„Ar [Direktyvos 89/552] 1 straipsnio c punkte esančią „veiksmingos kontrolės tiek atrenkant programas, tiek ir jas išdėstant“ sąvoką galima aiškinti kaip leidžiančią manyti, kad bendrovė, kuri įsteigta vienoje valstybėje narėje ir kuri turi šios valstybės

narės vyriausybės koncesiją teikti audiovizualinės žiniasklaidos paslaugą, realiai turi tokią veiksmingą kontrolę, nors ji trečiajai bendrovei, įsteigtai kitoje valstybėje narėje už konkrečiai nenustatytą sumą, atitinkančią visą apyvartą iš reklamos transliuojant šią paslaugą, perduoda su teise dar kartą perleisti visų šios paslaugos programų parengimą ir produkciją, ryšius su išore programų sudarymo srityje, finansinės, teisinės, žmogiškųjų išteklių, infrastruktūrų valdymo ir kitas su personalu susijusias paslaugas, ir kadangi atrodo, kad būtent šios trečiosios bendrovės buveinėje priimami sprendimai dėl programų ir iš jų sudaromas tinklelis, dėl galimų programos pakeitimų ir neplanuotų tinklelio pakeitimų, susijusių su dienos aktualijomis?“

Dėl Teisingumo Teismo jurisdikcijos

31 Pirmiausia reikia patikrinti, ar Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija yra teismas, kaip jis suprantamas pagal SESV 267 straipsnį, ir todėl – ar Teisingumo Teismas turi jurisdikciją priimti sprendimą dėl jam pateikto klausimo.

Teisingumo Teismui pateiktos pastabos

32 Belgijos Karalystė ir Europos Komisija mano, kad Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija atitinka visus Teisingumo Teismo praktikoje nustatytus teismą apibūdinančius kriterijus.

33 Savo ruožtu bendrovė *RTL Belgium*, CLT-UFA ir Liuksemburgo vyriausybė mano, kad netenkinamas nepriklausomumo kriterijus.

34 Bendrovė *RTL Belgium* ir CLT-UFA visų pirma teigia, kad Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija nėra pakankamai nepriklausoma nuo vykdomosios valdžios, nes Belgijos vyriausybė yra atsakinga už didelės dalies jos narių skyrimą. Be to, šie nariai skiriami taip, kad būtų atsižvelgta į ideologines ir filosofines tendencijas, o tai jiems trukdo būti visiškai nepriklausomais. Be kita ko, nėra funkcinio atskyrimo tarp tyrimo ir sprendimo priėmimo. Galiausiai Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija neturi trečiojo asmens statuso nei skundą pateikiančio asmens, kurio ji neprivalo išklausyti, nei Tyrimų biuro, kuris pavaldus Tarnybai, atžvilgiu.

35 Liuksemburgo vyriausybė teigia, kad Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija yra ginčo šalis ir todėl nėra, kaip reikalaujama, nepriklausoma, o tai patvirtina faktas, kad jai yra atstovaujama Valstybės tarybai nagrinėjant ieškinius dėl jos sprendimų.

Teisingumo Teismo vertinimas

36 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką tam, kad atsakytų į tik su Sąjungos teise susijusį klausimą, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusi institucija yra „teismas“ pagal SESV 267 straipsnį, Teisingumo Teismas atsižvelgia į visas aplinkybes, t. y. ar institucija įsteigta pagal įstatymą, ar ji veikia nuolat, ar jos jurisdikcija yra privaloma, ar procesas šioje institucijoje pagrįstas rungimosi principu, ar ji taiko teisės normas

ir ar yra nepriklausoma (žr., be kita ko, 1997 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Dorsch Consult*, C-54/96, Rink. p. I-4961, 23 punktą; 2005 m. gegužės 31 d. Sprendimo *Syfait ir kt.*, C-53/03, Rink. p. I-4609, 29 punktą; 2007 m. birželio 14 d. Sprendimo *Häupl*, C-246/05, Rink. p. I-4673, 16 punktą bei 2008 m. gegužės 14 d. Nutarties *Pilato*, C-109/07, Rink. p. I-3503, 22 punktą).

37 Pirmiausia reikia išnagrinėti kriterijų, susijusį su Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegijos nepriklausomumu.

38 Pagal Teisingumo Teismo praktiką nepriklausomumo, kuris yra neatskiriamas nuo teisminės funkcijos, sąvoka pirmiausia reikalauja, kad atitinkama institucija turėtų trečiojo asmens statusą sprendimą, dėl kurio pareikštas ieškinys, priėmusios valdžios institucijos atžvilgiu (1993 m. kovo 30 d. Sprendimo *Corbiau*, C-24/92, Rink. p. I-1277, 15 punktas ir 2006 m. rugsėjo 19 d. Sprendimo *Wilson*, C-506/04, Rink. p. I-8613, 49 punktas).

39 Ši sąvoka apima du aspektus. Pirmasis, išorinis, aspektas reiškia, kad institucija turi būti apsaugota nuo išorinės įtakos ar spaudimo, kurie gali kelti grėsmę jos narių sprendimų laisvei, kiek tai susiję su jiems nagrinėti tenkančiomis bylomis (minėto Sprendimo *Wilson* 50 punktas).

40 Antrasis, vidinis, aspektas papildo nešališkumo sąvoką ir reikalauja laikytis vienodo požiūrio bylos šalių ir jų atitinkamų interesų, susijusių su bylos dalyku, atžvilgiu (minėto Sprendimo *Wilson* 52 punktas).

41 Reikia konstatuoti, kad Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija neatitinka šio nepriklausomumo kriterijaus.

42 Iš tiesų nei organizacinė Aukščiausiosios transliuotojų tarybos ir ją sudarančių organų struktūra, nei jiems priskirtos užduotys neleidžia manyti, kad minėta kolegija yra nešališka ir turi trečiojo asmens statusą, pirma, preziumuojamo pažeidėjo atžvilgiu ir, antra, administracinės institucijos, kuriai pavesta prižiūrėti audiovizualinį sektorių, atžvilgiu.

43 Kalbant apie organizacinę Aukščiausiosios transliuotojų tarybos struktūrą, reikia nurodyti, pirma, kad šios tarybos Tarnybą sudaro keturi nariai, t. y. pirmininkas, pirmasis, antrasis ir trečiasis jo pavaduotojai. Be to, jie taip pat yra Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegijos nariai ir sudaro reikšmingą dalį, t. y. yra keturi iš dešimties jos narių.

44 Kalbant apie įvairiems Aukščiausiosios transliavimo tarybos organams skirtas užduotis, reikia nurodyti, kad iš dekreto aišku, jog šioje administracinės valdžios institucijoje Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija įpareigota kontroliuoti, ar audiovizualinės žiniasklaidos paslaugų rengėjai laikosi taisyklių audiovizualinėje srityje, ir bausti už galimus pažeidimus. Vykdydama šią užduoti ji remiasi Tyrimų biuro, kuriam vadovauja Tarnybai pavaldus Tyrimų biuro sekretorius, darbu.

45 Reikia konstatuoti, kad sprendimus priimanti Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija per Tarnybą funkciniu požiūriu yra susijusi su minėta Taryba kaip visuma ir su Tyrimų biuru, į kurio pasiūlymus ji atsižvelgia priimdama sprendimą. Iš to matyti, kad priimdama sprendimus Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija nesiskiria nuo administracinio kontrolės organo, kuris gali būti šalis procedūroje audiovizualinėje srityje (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *Syfait* 33 punktą).

46 Be to, šią išvadą patvirtina tai, kad Tarnyba atstovauja Aukščiausiajai transliuotojų tarybai teisme ir trečiųjų asmenų atžvilgiu.

47 Iš to matyti, kad priimdama ginčijamą sprendimą Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija neturi trečiojo asmens statuso egzistuojančių interesų atžvilgiu ir todėl nėra nešališka, kaip to reikalaujama, galimo pažeidėjo, šiuo atveju bendrovės *RTL Belgium*, atžvilgiu, kad būtų laikoma teismu pagal SESV 267 straipsnį.

48 Todėl nereikia nagrinėti, ar Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegija atitinka kitus kriterijus, leidžiančius įvertinti, ar prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusi institucija yra „teismas“ pagal SESV 267 straipsnį.

49 Šiomis aplinkybėmis Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į pateiktą klausimą.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

50 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

Teisingumo Teismas neturi jurisdikcijos atsakyti į Aukščiausiosios transliuotojų tarybos leidimų ir kontrolės kolegijos 2009 m. gruodžio 3 d. sprendime pateiktą klausimą.

Parašai.